

עין משפט
ר מצוה

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) מיר כח: הוריות י"ג
(ב) מיר כח: הוריות י"ג
(ג) ויבמות מד: קדושין פה:
סנהדרין פה: חולין ג: מה:
ט: (ד) ויבמות ט: מה: ט:
(ה) סנהדרין פה: (ו) סנהדרין
י"ג: טז: (ז) כ"א: (ח) כ"א:
(ט) כ"א:

תורה אור השלם

1. ויאמר ה' אלי אל
הצד את מואב ואל
החזק בם מלחמה כי לא
איתן לך פארוו ירשנה כי
לכני לוח נחתי את ער
ירשנה וירשנה בן עמון
2. וקרבתי מול בני עמון
אל תצוה ואל תתגר בם
כי לא איתן מארץ בני
עמון לך ירשנה כי לכני
לוח נחתיה ירשנה
דברים ב יט
3. וירחבכם בן שלמה
קלך ביהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבכם
במלכו ושבע עשרה
שנה קלך בירושלם
העיר אשר בברך לך לשלום
את שמו שם מלך שבטי
ישראל ושם אמו נקמה
הקטלנית
מלכים א ד כ

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה גרי וסי'
הלכה דבולין גרי אמת
ה"מ:

גליון הש"ס

נ"פ שור של ביות פשוט.
ס"פ סנהדרין דף פ"ג
תוס' ד"ה וזווי כספאל:

מואבים וצנחנים רבה סוף פרשת ואל קאמר דכשלה דוד יואב אל ארס נהרים ואל ארס זונה פגע במואבים ובקש לאצדס והביאו לו אסטרולוג שלהם אל חזר את מואב והשיב דוד שהם פירו גדר תחילה דכמי וישלם מלכיהם אל כלעס בן בעור משמע שמאחזה שעה הותרו ותיקן ר"י דדחמה בעלמא השיב וקרא דשופטים (י) [שלחם] גלגון מלך מואב היה לו להביא אלף שמן המורה היה רוצה להביא (י) [לסם] תשובה) מפני חילול השם אפי"ש של אדומים מימי קרא דקנלה ויאסוף אליו בני עמון ועמלק וילך (י) [ויך] את ישראל וירשו את עיר

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מלגישין אותם עד שיכנסו. אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מלגישין אותם עד שיכנסו. אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואבים עמלק. שהתחילו בקלקול ושכרו את כלעס: פירודות. גחלות: כסו של רבי אס ראוי. לזרע כסר על אחת כמה וכמה ויבמה שומיה: דקאפרס מואב. לשון פירודות שהוא מלכיה: אנגריא. להשמעבד בן להביא לסם מים ומזון: שור של ישראל שנגח לשל כוסי פסור. לקמן מוקי טעמא דקנס הוא שקנסוס שלא יטעמו ישראל צנחנים ודין בקנס זה אלל כולי האי לא קנסין שיהו הם משלמים על הים ג"ש ור"מ חשיב כותי כנכרי: גרי אריות הן. כספר מלכים (ג ז) מפורש וישלם ה' בהם את האריות ויבמה כתיבי הסם ויבא מלך אשור (אנשים) מכוחם וקא טעמי שאר מקומות: מרקס ספורים. עיר שרונה נכרים היא ודס נכרים טהור מלדוריימא דכתיב (ויקרא יג) דבר אל בני ישראל אשה כי חוריע וילדה בת ישראל מטמאה בלילה ובגדה ולא נכרית ואפי"ג דרענן גזרי עליהם שיהו חזין על כתיבין לא גזרי דהא כתיבין דשראל גופייהו מדרענן ניהו דמדלוריימא דס ייהו זונה כנשרה כתיב (ש טו) שתרואה מנופה ולא שתרואה בנגדה ואפילו רחמה מנופה אמרין כמס' נדה (דף לז) שלא גזרי על דס נכרית טומאה אלל בעדו לא דמן דס הנכרית ב"ש מטהרין וז"ה אומרים כדוקה וכמימי רגליה מטמאין לא וליקן מטמאין יבש: רבי יסודע פטמא מפני שכן. רובן אלל שהם טועין וניהגין בחוקות הנכרים והרי הן כשראל מומה: מכין ישראל כו'. כמס' נדה (דף טו) פרכין אי דשראל טהורין דמאן טמאין מרעין לה הכי מכין ישראל ומכין הכותים טמאים והנמלאים צערי ישראל כמקום הפקר טהורים שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל מלגישין אותם שלא יטמאו בן טהרות ויהנמלאין בין הכותים ר"מ מטמא שחשדו על כתיבין ויחמסין מטהרין שלא נחשדו על כתיבין להפקירן אלל אלמא מדלמך ר"מ דס כותים מטמא הוא כו'. וקנים ליה טפי מת"ק:

מואב וצנחנים רבה סוף פרשת ואל קאמר דכשלה דוד יואב אל ארס נהרים ואל ארס זונה פגע במואבים ובקש לאצדס והביאו לו אסטרולוג שלהם אל חזר את מואב והשיב דוד שהם פירו גדר תחילה דכמי וישלם מלכיהם אל כלעס בן בעור משמע שמאחזה שעה הותרו ותיקן ר"י דדחמה בעלמא השיב וקרא דשופטים (י) [שלחם] גלגון מלך מואב היה לו להביא אלף שמן המורה היה רוצה להביא (י) [לסם] תשובה) מפני חילול השם אפי"ש של אדומים מימי קרא דקנלה ויאסוף אליו בני עמון ועמלק וילך (י) [ויך] את ישראל וירשו את עיר

התמרים מ"מ כל זמן דמשכח דכרי מורה נחמא ליה לחמיו:

מואבים עצמן לא כל שכן.

וא"מ חתנא מואב אדומי ועמון מאי איכא למימר וי"ל דלאטריך לאסור בנה אנגריא שהיו מותרים דאנגריא היה עושה שלא כשמות ואפי"ש שזכיר ב' פירודות על עמון לא לאטריך אלל משום מואב: לעולם יקדים אדם דבר מצוה. לשם מלגיה נכסיו דלמא כפרק מי שחמר הריני מיר וטעמא חזירו ואמר ואני (מיר דף כג): גרי אריות הן. ואפי"ג דפסקין כדוק פ"ק דבימות (דף טו). הלכה (א) דגרי אמת כולן הני מיני היכא שמתגברים לגמרי אלל גרי אריות דהא לא נגמרי לגמרי דכתיב קרא אמת ה' היו יראין ואת אליהם היו עובדין ומ"ד גרי אמת סגר לנפוק נגמרי לגמרי:

וחכמים מטהרין דלא נחשדו:

הנדה (מה טו) פריך אי דשראל מטהרין דמאן טמא ומשני מכין ישראל ומכין הכותים כמדריהם טמאים לבי"ע דכותים גרי אמת הן והנמלאים צערי ישראל טהורין שלא נחשדו על כתיבין ואנשוי מלגישין לכו והנמלאים צערי הכותים ר"מ מטמא דנחשדו על כתיבין וחכמים מטהרין דלא נחשדו:

על הנתינה. ככתובות פרכי

דלאטריך לאטמיעין שיש להם קנס אפי"ש שדוד גזר עליהם והקשה ר"מ דמדלוריימא אפירי בלאו דלא מחמסין כדמסקין רבא כ"י הערל (ויבמות דף טו) דנגיותן לית להו חמסות וכי מגיירי אית להו חמסות וכפרק אלו הן הלוקין (מכות יא) קחשיב נמינה ופסק נמינה דקניי כלל מקום היינו גזירות שיש לה קנס ומפסי בה קדושין וכפרק יש מותרות (ויבמות פה): משמע נמי דנמינה דלוריימא דלמך מותרת ונמינה איכא בינייהו מ"ד דלוריימא הא נמי דלוריימא וצריש אלו נערות (כמכות דף טו): גבי פלוגתא דשמעון התימני ור"ש בן מנסיא ואור"ח דדוד

לא גזר עליהם אלל שצדור אלל מדלוריימא אפירי לנא בקהל מלא מחמסין כס וצריש אלו נערות ראו להאריך בזה יותר:

ועל הבוהית. סוגיא דשמעון מוכחא דקסנר גרי אמת הן וא"מ

א"מ מה חידוש לומר שיש להם קנס וכי חמלא משום דלמך רבא כפרק עשרה יוחסין (קדושין דף טו). ממזר מלחמות ומלחמת איש נעשרו בנה מירשא משום ליה דיש להן קנס ואפילו ודאי ממזר וכ"ש פסק ממזרת וי"ל דהיא גופה קמ"ל דגרי אמת הן דלא היו גרי אריות אלל היו לכן קנס וא"מ ולרבא דלמך כפרק עשרה יוחסין (סו) דעבד ושפחה נעשרו בנה אמאי יש להן קנס נחמא לה ארי רחיה בלאו שפחה את ושקול דהא שפחה אין לה קנס כדמוכח בלאו נערות (מכות ד' טו). ועל כרחק לאו מטעם שהיא בחוקת בעולה אין לה קנס כדלמירין בירושלמי דשפחה אפילו משומרת אין לה קנס ואפי"ג דרובן לאו שפחה ניערה מ"מ תשקה לשמואל דלמך אין הולכין במזון אחר הרוב וי"ל משום דכל חדא מוקמין לה בחוקת אחיה שהשפחות נעשרו בנה ונשאו לכותים אף על גב דלרבא פסקו כותים משום אסור שפחה ולא מוקמין להו בחוקת אביהן מ"מ לענין קנס לא מחשבינן להו כשפחה שלא אית חוטא נשכר ואף על גב דנקט רבא עבד ושפחה לאו דוקא לפי מה שפירש שהשפחות נשאו לכותים והכותים לעבד ואם כן משום עבד אין לפוסלן דנכרי ועבד הלא על בת ישראל הולד כשר: ד"ג נקוט. מדרבנן דלרבנן נמי היו מלי למיפך דמדרו רבנן דקניסין לכו דקמני שור של ישראל שנגח שור של כותי פטור אלל משום דקמני רבי מאיר פריך מרבי מאיר ארבי מאיר:

יח א ב מ"י מיר מל' ממשל משכח ויבשכ הלכ' י' יח א ב מ"י מיר מל' ממשל מנהר הלה' י' ענין מר טו"ע שרע"י פ' קפ:

מוסף רש"י

דקאמרה מואב. משמע מלכי (מיר כג). דקאמרה בן עמי. גלגון נקיה הול. דלא רחמא להדיע דמלכיה נפחריה ויבמה אל צנחנים ואל חתני בם. ומלגא מירי כהו מלחמה. שעת מניה רחמיו נפחא לא לעבד להו, ולא עוד אלל אפילו כנשרה דקרייה מואב הכנשי כפחמה. דכתיב ויבשכ את אריות ונכעריה כתיב ויבשכ עמו (שם). חוריה גרי אריות הן. דמלגא כשר מלגישין ויבמה ה' בהם את האריות. ומגמרי דכתיב בהם בנלח שומרין ויבמות (דף טו) והרי הם כמלגישין נגמרי (מסדרין פה). כל הכתובים. שמתלגא בנכרין (יבמות פה). הבאים מרקס טהוריה. שכן עמרי ככרס דמן טהור וזה (טו) לפי שלא נזכר על כתיבין טהור ככרס (יבמות פה). מפרין שדך גרים. דמן מטמא (שם). דמן טמא (דף טו). וטעמים. שכן מלגישין אלל כתיבין על שחמרי דס וגזרי על כתיבין. שאף על פי שטעמי שחמרי. ישראלים הם (יבמות פה). מכין ישראל. שכן ישראל דרס סו (שם). שלא נחשדו. ומכסין אותם (דף טו). גרי אמת הן. מחמסין גרים מותרים היו ופסי הרישו מטהרין (יבמות פה). דמן טמא (דף טו). שיש להם קנס. אלל אמת ארס טמן ללגיה חמסין כס דכתיב (דברים כג) ותן הלשם הסוכר וכו' (ככותוב כס). ודא על המזמרת. ודא ע"י דקניי כיה ולי תהיה ללגיה שיהי אמת רחיה לקימה. אפילו הכי י"ל קנס (שם) ואל הנתינה. מן הנכסותם והיא אסורה לקהל דוד גזר עליהם כדלמירין בימות (שם) ועל ס' יחוסם הישע חמרי פלס ופלא מיר ויר (יבמות טו) קרי לה נמינה (ככותוב כס). ועל הבוהית. קסנר גרי אריות הן וקנין בלאו לא מחמסין כס (שם) וי"י חוס' שם.

